



MINISTERUL FINANTELOR

Cabinet Ministru

Nr.857156/26.10.2023

Domnului Nicolae NEAGU

Președinte, Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital a Senatului

Adresa: Calea 13 Septembrie nr.1-3
Sector 5
București, România

Stimate domnule Președinte,

Referitor la amendamentele transmise asupra *Proiectului de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.81/2023 privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (L.561/2023)*, precum și la adresa dumneavoastră nr. XXII/779/2023, vă comunicăm următoarele:

1. Ministerul Finanțelor nu susține amendamentul referitor la modificarea lit.b) de la art.I și motivarea acestuia (autor Grup PSD Senat), în sensul ca lit.b) să aibă următorul cuprins:

”b) exercitarea controlului cheltuielilor curente și de capital, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, pentru categoriile de cheltuieli care înregistrează o creștere cu mai mult de 20% față de costul mediu al achizițiilor de produse/servicii/echipamente și/sau execuție de lucrări sau costul mediu al cheltuielilor curente și de capital, după caz, pentru autoritățile și instituțiile publice astfel cum sunt definite la art.2 alin.(1) pct.30 din Legea nr.500/2002 cu modificările și completările ulterioare, indiferent de modul de finanțare și subordonare.”

având în vedere următoarele:

Ministerul Finanțelor, prin Direcția generală de inspecție economico-financiară (DGIEF) și structurile teritoriale de inspecție economico-financiară, deține deja atribuția de efectuare de acțiuni de inspecție și la unitățile administrativ-teritoriale, potrivit prevederilor art.22 alin.(1) și alin.(2) din *Ordonanța Guvernului nr.119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările și completările ulterioare:*

„ART. 22

Măsuri operative

(1) Ministerul Finanțelor efectuează inspecții:

a) când există indicii ale unor abateri de la legalitate sau regularitate în efectuarea de operațiuni;

b) când este sesizat sau există indicii în legătură cu nerespectarea prevederilor art.5 alin.(1);

Bd. Libertății nr.16, sector 5, București
Tel : +4021 226 24 57
e-mail : cabinet.ministru@mfinante.gov.ro

c) când este sesizat în legătură cu efectuarea de operațiuni pe propria răspundere a ordonatorului de credite fără viză de control financiar preventiv.

(2) Inspecțiile se efectuează de către persoane cu atribuții de inspecție economico-financiară din cadrul Ministerului Finanțelor, în baza unui ordin de serviciu emis de ministrul finanțelor sau de către persoane delegate în acest sens de către ministrul finanțelor”.

Termenul „operațiune” este definit la lit.p) de la art.2 din *Ordonanța Guvernului nr.119/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare* ca „orice acțiune cu efect financiar pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public, indiferent de natura acesteia”, competența de control anterioară fiind limitată, respectiv nefiind aplicabilă și etapei de atribuire a contractului de achiziție.

Având în vedere că cheltuielile publice efectuate în faza de derulare a contractelor de achiziție publică sunt influențate încă de la atribuirea acestora, noua competență de control dată prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* doar întregește competența pe control a structurii de inspecție economico-financiară din cadrul Ministerului Finanțelor și structurilor teritoriale de inspecție economico-financiară din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu verificarea procedurii de atribuire a contractelor.

Totodată, menționăm că atribuțiile DGIEF din cadrul Ministerului Finanțelor:

- nu dublează activitatea controlului financiar preventiv intern, competența de control la instituții publice, a persoanelor cu atribuții de inspecție economico-financiară din cadrul Ministerului Finanțelor, fiind prevăzută chiar în actul normativ care reglementează controlul intern/managerial, inclusiv controlul financiar preventiv la entitățile publice, cu privire la utilizarea fondurilor publice și administrarea patrimoniului public cu eficiență, eficacitate și economicitate, respectiv *Ordonanța Guvernului nr.119/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare*;

- nu dublează activitatea Agenției Naționale pentru Achiziții Publice (ANAP) întrucât *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* nu intervine pe legislația specifică achizițiilor publice, iar atribuția stabilită la pct.a) de la alin.(1) al art.III, se referă la controlul procedurilor de achiziție publică din punct de vedere al **cheltuielilor efectuate din fondurile publice**;

- nu dublează activitatea Curții de Conturi, având în vedere prevederile art.11 alin.(2) teza a 2-a și ale art.17 alin.(2) și alin.(4) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.94/2011 privind organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, cu modificările și completările ulterioare*, respectiv:

„ART. 11

(...)

(2) Perioada supusă inspecției economico-financiare începe de la sfârșitul perioadei precedentei verificări de aceeași natură și cu aceleași obiective, în condițiile alin.(1). În situația în care operatorul economic a fost supus unei verificări de către Curtea de Conturi, obiectivele avute în vedere de auditorul public extern nu mai pot fi supuse inspecției economico-financiare.”

„ART. 17

(...)

(2) **Inspekția economico-financiară va fi efectuată în așa fel încât să afecteze cât mai puțin activitatea curentă a operatorului economic și să utilizeze eficient timpul destinat inspekției economico-financiare.**

(...)

(4) **Activitatea de inspekție economico-financiară se organizează și se desfășoară în baza unor programe anuale, trimestriale și lunare aprobate în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, care vor fi corelate în prealabil cu programul de activitate al Curții de Conturi.”**

Noile competențe de control nu implică eliminarea altor astfel de competențe, ci suplimentează atribuțiile stabilite prin acte normative în sarcina aparatului de inspekție economico-financiară.

Menționăm că *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* delimitează clar tipul de cheltuieli supuse controlului, respectiv cele care înregistrează o creștere cu mai mult de 20% față de costul mediu al achizițiilor de produse/servicii/echipamente și/sau execuție de lucrări sau costul mediu al cheltuielilor curente și de capital.

Din această perspectivă, trebuie subliniat că, față de controlul exercitat de către Agenția Națională pentru Achiziții Publice, reglementat prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.98/2017 privind funcția de control ex ante al procesului de atribuire a contractelor/acordurilor-cadru de achiziție publică, a contractelor/acordurilor-cadru sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare*, care este exclusiv un control ex ante al procesului de atribuire a contractelor și care vizează verificarea conformității cu dispozițiile legale aplicabile în domeniul achizițiilor, din punctul de vedere al regularității și calității, pe bază de liste de verificare, acesta efectuându-se digitalizat și în mod selectiv¹, controlul exercitat de către Ministerul Finanțelor vizează gestionarea în mod eficient a fondurilor publice alocate pentru finanțarea diferitelor categorii de cheltuieli.

De asemenea, chiar dacă prin *Legea nr.98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare*, se stabilește că funcția de control *ex post*, adică verificarea modului în care au fost derulate contractele de achiziție, respectiv de aplicare a sancțiunilor în caz de nerespectare a normelor legale se realizează de către persoane împuternicite în acest scop de Curtea de Conturi a României, acest lucru nu implică o dublare a sarcinilor și a atribuțiilor celor două instituții, ci o acțiune de control complementară derulată, la momente și în condiții diferite de către două instituții care acționează pentru un scop comun, gestionarea eficientă a fondurilor publice, și au rolul de a împiedica risipa în utilizarea acestora (așa cum am arătat mai sus *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* stabilește clar categoriile de cheltuieli supuse controlului direcției din Ministerul Finanțelor, iar controlul exercitat de către Ministerul Finanțelor nu este unul *ex post*). Astfel, verificările derulate de Curtea de Conturi reprezintă în sine un audit ce urmărește să sesizeze aspectele neconforme în activitatea și derularea atribuțiilor autorităților și instituțiilor publice, în timp ce controlul efectuat de structura Ministerului Finanțelor este un control operativ, ce poate avea loc pe întreg parcursul anului. Se observă astfel că, toate activitățile și competențele

¹Art.5 din OUG nr.98/2017, cu modificările și completările ulterioare
Bd. Libertății nr.16, sector 5, București
Tel : +4021 226 24 57
e-mail : cabinet.ministru@mfinante.gov.ro

stabilite în sarcina mai multor autorități publice conduc la îndeplinirea aceluiași rol, respectiv protejarea intereselor statului și a finanțelor publice.

Referitor la argumentele regăsite la pct.2 și pct.3 din motivarea pentru modificarea textului lit.b) de la art.I din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* privind „practica” și un „test”, învedereăm că, potrivit prevederilor art.5 alin.(1) din *Ordonanța Guvernului nr.119/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare* - „Buna gestiune financiară - (1) Conducătorii entităților publice, precum și persoanele care gestionează fonduri publice și/sau patrimoniu public au obligația să realizeze o bună gestiune financiară prin asigurarea legalității, regularității, economicității, eficacității și eficienței în desfășurarea activității.”.

În același context învedereăm și prevederile art.1 alin.(5) din *Constituția României, republicată*, conform căreia ”În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”.

În ceea ce privește observația de la pct.4 din motivarea pentru modificarea textului lit.b) de la art.I din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* potrivit căreia „există ANAP care controlează procedurile înainte de derularea licitației, (...), apariția unei noi entități nu are niciun rost”, precizăm că DGIEF din cadrul Ministerului Finanțelor și structurile teritoriale de inspecție economico-financiară din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală nu sunt entități noi, sens în care învedereăm art.5 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.94/2011, cu modificările și completările ulterioare*:

„ART.5

(1) Inspecția economico-financiară se înființează și se organizează la nivel central în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 26 alin. (1), prin preluarea activității și a personalului Direcției generale de control financiar din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, și se exercită prin structura de specialitate.

(2) La nivel teritorial, structurile specializate din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice teritoriale, care exercită controlul financiar în baza Legii nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare, cu modificările ulterioare, efectuează inspecția economico-financiară și se află în coordonarea metodologică a structurii de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.”.

Având în vedere cele menționate, considerăm că motivarea amendamentelor nu justifică „eliminarea administrației publice locale dintre entitățile care sunt controlate”.

În ceea ce privește amendamentul AMR de completare a lit.b) a art.I, precizăm că Ministerul Finanțelor nu susține acest amendament și motivarea acestuia, având în vedere justificarea de mai sus.

În plus, referitor la motivația de la pct.4. potrivit căreia „Evaluarea costului contractului este o etapă în derularea procedurilor de achiziții publice, iar modalitatea de realizare este reglementată de legislația specifică. Proiectul de OUG introduce o nou criteriu în stabilirea valorii de achiziție, inexistent la această dată în legislația care reglementează achizițiile publice, respectiv încadrarea în media costurilor pe cod CPV, la care se poate adăuga un procent de 20%. Cu toate acestea,

nu suntem în prezența unor standarde reglementate legal și publicate, pentru a putea fi cunoscute de autoritățile contractante” menționăm că prevederile art.II alin.(1) și art.III alin.(3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* impun termene pentru elaborarea de hotărâri ale Guvernului cu privire la aspectele tehnice și organizatorice.

2. Ministerul Finanțelor nu susține amendamentul prin care se propune eliminarea lit.c) de la art.I (Autori: Cseke Attila - senator UDMR, Tánczos Barna - senator UDMR, Császár Károly Zsolt - senator UDMR) și motivarea acestuia, având în vedere următoarele:

Textul lit.c) de la art.I prevede atribuții de control asupra modului de evidențiere a bunurilor proprietate publică/privată a statului la nivelul autorităților administrației publice locale.

Importanța menținerii acestei atribuții decurge atât din perspectiva ocrotirii patrimoniului național și a unei bune administrări/gestiuni a bunurilor ce-l alcătuiesc, cât și din perspectiva finalizării procesului de reconstituire a dreptului de proprietate. În acest context, precizăm că, potrivit normelor legale în vigoare, Ministerul Finanțelor deține competența de a exercita prerogativele de reprezentare a drepturilor și intereselor Statului român - titular al dreptului de proprietate publică în fața instanțelor de judecată și îndeplinește funcția de evidență a bunurilor ce constituie domeniul public al statului, iar în realizarea acestei funcții, are atribuția de a asigura actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin *Hotărârea Guvernului nr.1705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare*.

În contextul legislativ menționat este de notat că demersurile administrative pentru apărarea drepturilor și intereselor Statului român în materia proprietății statului, aparțin mai multor autorități publice care au rol în identificarea unor eventuale situații în care procedurile de reconstituire nu s-au derulat în conformitate cu dispozițiile legale în materie (verificarea situațiilor în care pentru imobile care au făcut obiectul procedurii de reconstituire a dreptului de proprietate în baza reglementărilor adoptate după anul 1989 privind reparațiile pentru suferințele cauzate de regimul comunist nu au fost respectate condițiile de retrocedare).

Astfel, în exercitarea prerogativelor ce decurg din calitatea statului de proprietar, apare ca justificată de interesul public național stabilirea, în sarcina Ministerului Finanțelor, ca reprezentant al statului, a controlului modului de evidențiere a bunurilor aflate în domeniul public/privată al statului la nivelul autorităților administrației publice locale.

Totodată, având în vedere motivarea înscrisă în Nota de fundamentare a *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.81/2023*, precum și în Expunerea de motive a *proiectului de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.81/2023*, respectiv dificultățile întâmpinate pe parcursul procedurilor judiciare în cadrul cărora drepturile și interesele statului să fie protejate cât mai eficient și în acord cu situația juridică a imobilelor (terenuri/clădiri) în privința cărora statul a exercitat/exercită dreptul de proprietate, competențele și atribuțiile Ministerului Finanțelor din *Hotărârea Guvernului nr.34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare*, coroborat cu atribuțiile Ministerului Finanțelor, în calitatea sa de reprezentant al Statului Român

(art.223 alin.(1) din *Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare*), impun a fi efectuate verificări în privința documentațiilor înaintate autorității de către alte entități.

În considerarea atribuțiilor Ministerului Finanțelor în ceea ce privește demersurile de natură administrativă privind identificarea situației juridice a bunurilor aparținând proprietății publice/private a statului, prin solicitarea de informații de la unitățile administrativ-teritoriale, este necesară reglementarea obligațiilor autorităților publice locale de a furniza informații/documente de natură să clarifice situația juridică a bunurilor aparținând domeniului public/privat al statului.

Prin urmare, în considerarea celor menționate mai sus, amendamentele ce vizează eliminarea oricărei forme de control a modului de evidență a bunurilor din domeniul public/privat al statului de către autoritățile publice locale înfrâng suveranitatea statului.

3. Ministerul Finanțelor nu susține amendamentul prin care se modifică alin.(5) al art.II (Autori: Cseke Attila - senator UDMR, Tánczos Barna - senator UDMR, Császár Károly Zsolt - senator UDMR) și motivarea acestuia, având în vedere următoarele:

În *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* nu au fost identificate prevederile care ar încălca principiul autonomiei locale (întrucât prin normele menționate nu sunt afectate capacitatea și libertatea decizională a autorităților publice locale, respectiv dreptul de a-și gestiona treburile publice la nivel local), toate entitățile publice fiind ținute să respecte legea, sens în care reiterăm prevederile art.5 alin.(1) din *Ordonanța Guvernului nr.119/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare* - „Buna gestiune financiară - (1) **Conducătorii entităților publice, precum și persoanele care gestionează fonduri publice și/sau patrimoniu public au obligația să realizeze o bună gestiune financiară prin asigurarea legalității, regularității, economicității, eficacității și eficienței în desfășurarea activității.**”.

În același context, învederăm și prevederile art.1 alin.(5) din *Constituția României, republicată*, conform căreia **”În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”**.

Prevederile art.II alin.(1) și art.III alin.(3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* impun termene pentru elaborarea de hotărâri ale Guvernului cu privire la aspectele tehnice și organizatorice.

În susținerea celor de mai sus, precizăm că, potrivit prevederilor art.5 lit.j) din Codul administrativ, aprobat prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019, cu modificările și completările ulterioare*, autonomia locală este **”dreptul și capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale la nivelul cărora sunt alese, treburile publice, în condițiile legii.”**.

De asemenea, potrivit prevederilor art.16 alin.(1) din *Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare*, **”unitățile administrativ-teritoriale au dreptul la resurse financiare suficiente, pe care autoritățile administrației publice locale le pot utiliza în exercitarea atribuțiilor lor, pe baza și în limitele prevăzute de lege.”**.

Ca atare, din normele invocate putem reține că, deși **autonomia locală** este reținută la nivel de principiu și în cuprinsul art.120 alin.(1) din *Constituția*

României, republicată, totuși aceasta nu poate fi privită ca un drept absolut a autorităților publice locale de a gestiona treburile la nivel local, acestea fiind ținute să respecte și să se încadreze în limitele stabilite prin lege.

Aceste aspecte sunt reținute și de către Curtea Constituțională, care a statuat în jurisprudența sa², că ”principiul autonomiei locale nu presupune totală independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci acestea sunt obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării și dispozițiilor legale adoptate pentru protejarea intereselor naționale (a se vedea, de exemplu, prin Decizia nr.154 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.466 din 25 mai 2004)”. De asemenea, prin aceeași decizie, ”Curtea a reținut că dispozițiile art.120 - 122 din Constituție se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu. Așa fiind, principiul autonomiei locale nu exclude obligația autorităților administrației publice locale de a respecta legile cu caracter general, aplicabile pe întreg teritoriul țării, recunoscând existența unor interese locale specifice, distincte, dar care nu sunt în contradicție cu interesele naționale. În acest sens, sunt dispozițiile art.121 alin.(2) din Constituție, potrivit cărora ”Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe” (a se vedea Decizia nr.136 din 3 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.647 din 16 octombrie 2001)”.

De altfel, amendamentele ce vizează eliminarea controlului autorităților publice locale atrag imposibilitatea intervenției **prompte a reprezentanților Statului în apărarea intereselor acestuia**. În acest sens, subliniem că anularea sau slăbirea oricăror competențe ale autorităților administrației publice centrale cu privire la modul de cheltuire a fondurilor publice de către autoritățile administrației publice locale poate fi considerată a înfrânge însăși suveranitatea națională.

4. Ministerul Finanțelor nu susține amendamentul prin care se elimină art.III (Autori: Cseke Attila - senator UDMR, Tánczos Barna - senator UDMR, Császár Károly Zsolt - senator UDMR) și motivarea acestuia, având în vedere justificarea de la punctele anterioare din prezenta adresă, respectiv:

Ministerul Finanțelor, prin DGIEF și structurile teritoriale de inspecție economico-financiară, deține deja atribuția de efectuare de acțiuni de inspecție și la unitățile administrativ-teritoriale, potrivit prevederilor art.22 alin.(1) și alin.(2) din *Ordonanța Guvernului nr.119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările și completările ulterioare*:

„ART.22

Măsurile operative

(1) Ministerul Finanțelor efectuează inspecții:

a) când există indicii ale unor abateri de la legalitate sau regularitate în efectuarea de operațiuni;

² Decizie CCR nr.809/2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr.141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor art. 1 alin. (2) și (3), art. 2 alin. (2), art. 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 5 alin. (1) și (2) din aceeași lege

b) când este sesizat sau există indicii în legătură cu nerespectarea prevederilor art.5 alin.(1);

c) când este sesizat în legătură cu efectuarea de operațiuni pe propria răspundere a ordonatorului de credite fără viză de control financiar preventiv.

(2) Inspecțiile se efectuează de către persoane cu atribuții de inspecție economico-financiară din cadrul Ministerului Finanțelor, în baza unui ordin de serviciu emis de ministrul finanțelor sau de către persoane delegate în acest sens de către ministrul finanțelor”.

Termenul „operațiune” este definit la lit.p) de la art.2 din *Ordonanța Guvernului nr.119/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare* ca „orice acțiune cu efect financiar pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public, indiferent de natura acesteia”, competența de control anterioară fiind limitată, respectiv nefiind aplicabilă și etapei de atribuire a contractului de achiziție.

Având în vedere că cheltuielile publice efectuate în faza de derulare a contractelor de achiziție publică sunt influențate încă de la atribuirea acestora, noua competență de control dată prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* doar întregește competența pe control a structurii de inspecție economico-financiară din cadrul Ministerului Finanțelor și structurilor teritoriale de inspecție economico-financiară din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu verificarea procedurii de atribuire a contractelor.

Considerăm că este eronată motivarea potrivit căreia „nu se justifică instituirea unei alte entități cu atribuții de control”, având în vedere că prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* ne este înființată o „entitate cu atribuții de control”, sens în care, pentru clarificare, învederăm art.5 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.94/2011, cu modificările și completările ulterioare*:

„ART.5

(1) Inspecția economico-financiară se înființează și se organizează la nivel central în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin hotărârea Guvernului prevăzută la art.26 alin.(1), prin preluarea activității și a personalului Direcției generale de control financiar din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, și se exercită prin structura de specialitate.

(2) La nivel teritorial, structurile specializate din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice teritoriale, care exercită controlul financiar în baza Legii nr.30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare, cu modificările ulterioare, efectuează inspecția economico-financiară și se află în coordonarea metodologică a structurii de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.”.

În ceea ce privește motivarea că „prevederea va genera birocrăție în plus”, reamintim că inspecția la instituții publice a fost reglementată prin *Ordonanța Guvernului nr.119/1999, cu modificările și completările ulterioare*, de la data publicării în Monitorul Oficial, iar referitor la motivarea că „prevederile propuse riscă să ducă la blocaje instituționale”, în plus față de faptul că inspecția la instituții publice nu este nouă sau suplimentară, reiterăm că atribuțiile DGIEF din cadrul Ministerului Finanțelor:

- nu dublează activitatea controlului financiar preventiv intern, competența de control la instituții publice, a persoanelor cu atribuții de inspecție economico-financiară din cadrul Ministerului Finanțelor, fiind prevăzută chiar în actul normativ care reglementează controlul intern/managerial, inclusiv controlul

financiar preventiv la entitățile publice, cu privire la utilizarea fondurilor publice și administrarea patrimoniului public cu eficiență, eficacitate și economicitate, respectiv *Ordonanța Guvernului nr.119/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare*;

- nu dublează activitatea Agenției Naționale pentru Achiziții Publice (ANAP) întrucât *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* nu intervine pe legislația specifică achizițiilor publice, iar atribuția stabilită la pct.a) de la alin.(1) al art.III, se referă la controlul procedurilor de achiziție publică din punct de vedere al **cheltuielilor efectuate din fondurile publice**;

- nu dublează activitatea Curții de Conturi, având în vedere prevederile art.11 alin.(2) teza a 2-a și ale art.17 alin.(2) și alin.(4) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.94/2011 privind organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, cu modificările și completările ulterioare*, respectiv:

„ART.11

(...)

(2) Perioada supusă inspecției economico-financiare începe de la sfârșitul perioadei precedentei verificări de aceeași natură și cu aceleași obiective, în condițiile alin.(1). În situația în care operatorul economic a fost supus unei verificări de către Curtea de Conturi, obiectivele avute în vedere de auditorul public extern nu mai pot fi supuse inspecției economico-financiare.”

„ART.17

(...)

(2) Inspecția economico-financiară va fi efectuată în așa fel încât să afecteze cât mai puțin activitatea curentă a operatorului economic și să utilizeze eficient timpul destinat inspecției economico-financiare.

(...)

(4) Activitatea de inspecție economico-financiară se organizează și se desfășoară în baza unor programe anuale, trimestriale și lunare aprobate în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, care vor fi corelate în prealabil cu programul de activitate al Curții de Conturi.”

Precizăm că înființarea în cadrul Ministerului Finanțelor, prin acest act normativ de nivel primar, a unei noi structuri este conformă cu dispozițiile art.62 alin.(3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 cu modificările și completările ulterioare*, conform cărora „Aspectele specifice organizării și funcționării ministerului cu atribuții în domeniul apărării naționale și ministerului cu atribuții în domeniul ordinii publice sunt reglementate prin legi speciale, iar în privința celorlalte ministere, prin hotărâre a Guvernului.”.

Prin urmare, în virtutea art.15 alin.(3) și art.63 din *Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, textul art.III din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* cuprinde, la nivel de reglementare primară și de principiu, atribuțiile și sarcinile de control stabilite de Guvern, în competența Ministerului Finanțelor, înființarea prin hotărâre a Guvernului a unei anumite structuri urmând să se realizeze conform art.62 alin.(3) din Codul administrativ. Aceste noi atribuții de control țin exclusiv de modul de organizare al puterii executive, orice ingerință putând fi considerată a afecta scopul și rolul Guvernului de a gestiona eficient fondurile publice și de a diminua risipa financiară.

5. Ministerul Finanțelor nu susține amendamentul prin care se elimină alin.(2) al art.IV (Autori: Cseke Attila - senator UDMR, Tánczos Barna - senator UDMR, Császár Károly Zsolt - senator UDMR) și motivarea acestuia, având în vedere justificarea de la punctul 4 din prezenta adresă referitoare la necesitatea menținerii art.III.

6. Pentru identitate de rațiune cu cele menționate la pct.1 și pct.3 din prezenta adresă, Ministerul Finanțelor nu susține amendamentele prin care se modifică art.X (Autori: Cseke Attila - senator UDMR, Tánczos Barna - senator UDMR, Császár Károly Zsolt - senator UDMR) în sensul eliminării condiționalității lipsei existenței arieratelor pentru stabilirea limitelor lunare ale ordonatorilor principali de credite.

Apreciem că eliminarea acestei condiționalități echivalează cu validarea efectuării unor cheltuieli **fără a avea bani prevăzuți în buget** și automat cu subminarea intereselor statului de a conduce o politică economică prudentă și eficientă.

7. Ministerul Finanțelor nu susține amendamentele ce vizează modificarea sau, după caz, abrogarea art.XI (Autori: Cseke Attila - senator UDMR, Tánczos Barna - senator UDMR, Császár Károly Zsolt - senator UDMR, Dăneasă Mircea - senator AUR, Neagu Ionuț - senator AUR, Alexandru Nazare - senator PNL), având în vedere următoarele:

În ceea ce privește completarea art.XI cu „*sistemul Statistic Național*” menționăm că, așa cum reiese din titlul *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.81/2023*, precum și din art.I obiectul actului normativ îl constituie ”adoptarea, reglementarea și instituirea unor măsuri necesare consolidării capacității instituționale a Ministerului Finanțelor” și nu și a altor instituții publice, analiza fiind făcută exclusiv asupra acestei instituții.

În ceea ce privește sistemul finanțelor, în îndeplinirea atribuțiilor specifice, personalul din cadrul celor trei instituții care fac obiectul *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.81/2023*, contribuie în mod unitar și indisolubil la realizarea rolului esențial al Ministerului Finanțelor, acela de constituire și gestionare generală a resurselor financiare publice printr-un sistem complex de bugete: bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale, bugetele fondurilor speciale, bugetele fondurilor externe nerambursabile, al trezoreriei statului și altor instituții publice cu caracter autonom, dar și a colectării și administrării veniturilor statului. Aceste activități se desfășoară în condițiile asigurării echilibrului bugetar și aplicării politicii financiare a statului.

Prin urmare, analizând atribuțiile și competențele instituționale stabilite potrivit actelor normative în vigoare în sarcina celor trei instituții, se observă că personalul din cadrul Ministerului Finanțelor, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală - aparat propriu și structuri subordonate acesteia și Autorității Vamale Române îndeplinește un scop comun, respectiv asigurarea stabilității la nivel macroeconomic, prin elaborarea și implementarea strategiei în domeniul finanțelor publice, în exercitarea administrării generale a finanțelor publice, prin colectarea veniturilor fiscale, monitorizarea conformării fiscale, administrarea creanțelor fiscale și își desfășoară activitatea în aceleași condiții specifice sistemului finanțelor publice, acesta fiind îndreptățit să beneficieze de o salarizare justă și echitabilă care să răspundă principiilor consfințite și prin *Legea-cadru nr.153/2017 privind*

salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, ce vizează nediscriminarea, egalitatea și respectarea importanței sociale a muncii.

Astfel, unicitatea, complexitatea și gradul ridicat de responsabilitate sunt atribute care marchează întreaga activitate a celor trei instituții ce derivă și din faptul că reglementările din sfera de competență instituțională au impact major la nivel macroeconomic, generând o cazuistică amplă și diversă.

În considerarea acestor aspecte și ținând cont de faptul că personalul din cadrul instituțiilor vizate de eliminarea discrepanțelor salariale îndeplinește un rol esențial și decisiv în ceea ce privește aspectele financiare, fiscale și bugetare și desfășoară activități ce necesită o înaltă calificare profesională, s-a apreciat ca fiind necesară asigurarea unui mediu de muncă și o salarizare corespunzătoare care să reflecte importanța socială la nivel național, având în vedere ponderea implicării decizionale în asigurarea bunei funcționări a procesului macroeconomic.

Menționăm că în fondul activ al legislației pot fi identificate în diferite domenii (sistemul educației naționale, sistemul justiției și pentru polițiști) situații similare prin care, ca urmare a punerii în executare a hotărârilor judecătorești, a fost necesară adoptarea la nivel primar a unor prevederi prin care să se asigure eliminarea discrepanțelor salariale sau inechităților în sistem astfel create.

Astfel, avem în vedere:

- *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.3/2019 privind eșalonarea plății drepturilor salariale restante pentru unele categorii de personal din sistemul justiției*, emisă în domeniul justiției, act normativ ce vizează acordarea aceluiași „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare» care trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile/definitive (Nota de fundamentare, secțiunea a 2-a, „(...) având în vedere același temei, respectiv hotărârile judecătorești prin care se acordă aceste diferențe salariale, au fost emise Ordinele ministrului justiției nr.2066/C/24.05.2018 și 2118/C din aceeași dată prin care se acordă drepturile salariale menționate mai sus, pentru judecătorii, tribunale și curți de apel, precum și pentru Ministerul Justiției și care trebuie să fie puse în aplicare de îndată (ordine similare fiind emise pentru personalul din instituțiile pentru care ministrul justiției are calitatea de ordonator principal de credite și ale căror salarii se stabilesc pe baza valorii de referință sectorială)");

- *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.48/2022 privind plata diferențelor de drepturi salariale convenite personalului didactic din învățământul de stat pentru perioada 1 iulie 2017 - 31 august 2021* (act normativ ce prevede eliminarea discriminărilor în cadrul sistemului național de învățământ între personalul didactic ce beneficiază de aceste drepturi salariale în baza hotărârilor judecătorești definitive și alte categorii de personal aflate în situații similare);

- *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2020 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și alte modificări fiscal-bugetare, cu completările ulterioare* (ce a vizat recalcularea cuantumurilor/valorilor salariilor de funcție aflate în plată pentru polițiști din structurile Ministerului Afacerilor Interne).

Prin urmare, apreciem că toate persoanele aflate în situații identice, indiferent de domeniul în care își desfășoară activitatea, ar putea justifica

corespunzător și promova acte normative care să vizeze în mod similar eliminarea inechităților și a discrepanțelor de ordin salarial din sistem, ca urmare a punerii în executare a unor hotărâri judecătorești definitive.

Totodată, potrivit informațiilor secțiunii a 2-a, pct.2.3. Schimbări preconizate din Nota de fundamentare ce a însoțit proiectul de act normativ, devenit ulterior Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023, *„Eliminarea discrepanțelor de ordin salarial la nivelul instituțiilor publice cu rol de organ fiscal central, astfel cum sunt menționate mai sus, creează premisele eficientizării activității de reglementare a legislației fiscale, de colectare a veniturilor fiscale, monitorizarea conformității fiscale și administrare a creanțelor fiscale, activități de o importanță crucială într-o societate, prin care se asigură funcționarea eficientă și stabilitatea statului, precum și menținerea echilibrului macroeconomic și bugetar”*.

Prin urmare, extinderea sferei de aplicare la alte instituții nu poate fi acceptată, scopul proiectului rezultând în mod expres din cuprinsul Notei de fundamentare și textul acestuia, aspecte ce nu exclud însă promovarea pe sectoare de activitate a unor acte similare, dacă astfel de măsuri sunt considerate oportune și respectă condiționalitățile legale ce au justificat adoptarea ordonanțelor menționate mai sus, inclusiv a *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.81/2023*.

Mai mult, în aplicarea principiului aplicării legii în timp, nu poate fi reținută propunerea ce vizează extinderea acestor dispoziții legale și la Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc (ONJN), prin raportare la atribuțiile și scopul acestei instituții, dispozițiile avute în vedere de aceștia și cuprinse la art.11 alin.(7) din *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit cărora *„Drepturile salariale ale personalului Oficiului se stabilesc prin asimilare, în mod corespunzător, cu cele ale personalului din cadrul Ministerului Finanțelor Publice”* aplicându-se la data intrării în vigoare a ordonanței care le cuprinde și producându-și la acel moment efectele juridice.

Argumentele invocate de inițiatorii amendamentului de abrogare a art.XI nu pot fi reținute, întrucât acest act normativ a fost inițiat, elaborat, adoptat și se aplică în conformitate cu prevederile *Constituției României, republicată, cu dispozițiile Legii nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, precum și cu principiile ordinii de drept.

În acest sens, facem precizarea că, potrivit art.4 alin.(1) și alin.(3) din *Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, actele normative se elaborează în funcție de ierarhia lor, de categoria acestora și de autoritatea publică competentă să le adopte, actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului fiind emise doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

Așa cum de altfel rezultă și din cuprinsul Notei de fundamentare, secțiunea 2.3. Schimbări preconizate, pct.4., la elaborarea dispozițiilor *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.81/2023* au fost avute în vedere tocmai principiile asumate și consacrate la nivel legal și constituțional constând în respectarea **principiului legalității, nediscriminării și al egalității**, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală, și cel al ierarhizării, atât pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitate și importanța activității desfășurate.

Astfel, deși din cuprinsul art.6 din *Legea-cadru nr.153/2017, cu modificările și completările ulterioare*, nu rezultă expres obligativitatea ordonatorilor de credite de a emite acte administrative pentru a asigura punerea în executare a unor principii generale, la art.3 alin.(4) din legea precitată este stabilită expres în sarcina ordonatorilor principali de credite a **obligăției de a stabili** „salariile de bază/soldele de funcție/salariile de funcție/soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare/indemnizațiile lunare, sporurile, alte drepturi salariale în bani și în natură prevăzute de lege, să asigure promovarea personalului în funcții, grade și trepte profesionale și avansarea în gradații, în condițiile legii, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu.”

Pe cale de consecință, dispozițiile instituite prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023*, act normativ de nivel primar, nivel identic cu cel al *Legii-cadru nr.153/2017, cu modificările și completările ulterioare*, sunt construite având în vedere și respectând aceleași principii care au stat la baza emiterii *Legii-cadru nr.153/2017*, continuând astfel politica constantă a Guvernului de a elimina inechitățile de ordin salarial din sistem și de a restabili astfel echilibrul.

Mai mult, art. XI din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* a fost necesar tocmai pentru a crea temeiul de drept care să permită eliminarea discrepanțelor de ordin salarial apărute în sistemul finanțelor publice ca urmare a acordării de către instanțele de judecată a unor drepturi salariale doar pentru o parte din personalul ce își desfășoară activitatea în cadrul acestui sistem, reducându-se astfel riscul înregistrării pe rolul instanțelor de judecată a unui nou val de cereri cu obiect similar, dându-se astfel eficiență reținerilor Curții Constituționale statuate prin *Decizia nr.794/2016*.

În considerarea acestor aspecte, au fost înlăturate și reținerile formulate de Consiliul Legislativ, *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* ținând cont de principiile legale și constituționale ce vizează nediscriminarea, egalitatea și respectarea importanței sociale a muncii.

8. Referitor la amendamentul ce eliminarea art.XII (Autori: Cseke Attila - senator UDMR, Tánczos Barna - senator UDMR, Császár Károly Zsolt - senator UDMR), precizăm următoarele:

Diminuarea sumelor de echilibrare prin aplicarea gradului de necolectare nu este o măsură nouă, ea a fost prevăzută de *Legea nr.273/2006, cu modificările și completările ulterioare*, încă de la apariție, iar prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr 81/2023* doar s-au adus unele precizări cu privire la sursa informațiilor ce vor fi utilizate la stabilirea gradului de necolectare.

<i>Forma actuală</i>	<i>Forma propusă</i>
<i>f) sumele stabilite pe fiecare unitate administrativ-teritorială în parte în urma derulării celor două etape de echilibrare, precum și pe județ și municipiul București vor fi diminuate cu gradul de necolectare, prin înmulțirea cu coeficientul subunitar, calculat ca raport între suma impozitelor și taxelor locale, chiriilor și redevențelor încasate în anul financiar anterior</i>	<i>f) sumele stabilite pentru fiecare unitate administrativ-teritorială în parte în urma derulării celor două etape de echilibrare, precum și pentru municipiul București vor fi diminuate cu gradul de necolectare, prin înmulțirea cu coeficientul subunitar, calculat ca raport între suma impozitelor și taxelor locale, chiriilor și redevențelor încasate în anul financiar anterior încheiat și</i>

<p>încheiat și suma impozitelor și taxelor locale, chiriilor și redevențelor de încasat în anul financiar anterior încheiat. La calculul gradului de necolectare nu se iau în considerare creanțele fiscale aflate în litigiu;</p>	<p>suma impozitelor și taxelor locale, chiriilor și redevențelor de încasat, evidențiate în conturile de evidență contabilă ca urmare a declarațiilor depuse de contribuabili în anul financiar anterior încheiat sau ca urmare a contractelor de închiriere/concesiune încheiate. La calculul gradului de necolectare nu se iau în considerare creanțele fiscale aflate în litigiu;"</p>
--	---

9. Referitor la solicitarea doamnei senator Anca Dragu privind avizele primite de la Agenția Națională pentru Achiziții Publice și Curtea de Conturi, precizăm următoarele:

Potrivit prevederilor art.41 din *Legea nr.94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, "Curtea de Conturi avizează:

a) la cererea Senatului sau a Camerei Deputaților, proiectul bugetului de stat și proiectele de lege în domeniul finanțelor și al contabilității publice sau prin aplicarea cărora ar rezulta o diminuare a veniturilor sau o majorare a cheltuielilor aprobate prin legea bugetară;

b) înființarea de către Guvern sau ministere a unor organe de specialitate în subordinea lor."

Având în vedere că *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.81/2023* nu vizează înființarea în subordinea Ministerului Finanțelor a unor organe de specialitate, ci organizarea unor structuri de specialitate în cadrul ministerului, având ca atribuții monitorizarea execuției bugetare pe baza datelor și informațiilor gestionate de Ministerul Finanțelor și reglementarea și aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023, **solicitarea avizului Curții de Conturi nu era necesară.**

În ceea ce privește obținerea avizului Agenției Naționale pentru Achiziții Publice (ANAP) asupra *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.81/2023*, menționăm:

Potrivit prevederilor art.2 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.13/2015 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Achiziții Publice, cu modificările și completările ulterioare*, "Principalele obiective ale ANAP sunt elaborarea, promovarea și implementarea politicii în domeniul achizițiilor publice, stabilirea și implementarea sistemului de verificare și control al aplicării unitare a dispozițiilor legale și procedurale în domeniul achizițiilor publice, precum și monitorizarea funcționării eficiente a sistemului de achiziții publice."

Prin dispozițiile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.81/2023* se reglementează exercitarea de către structura de inspecție economico-financiară din cadrul Ministerului Finanțelor și structurile teritoriale de inspecție economico-financiară din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală a controlului procedurilor de achiziție publică din punctul de vedere al cheltuielilor cu materiale și servicii, cheltuielilor de protocol, organizare de evenimente, cheltuielilor de investiții, precum și al altor categorii de cheltuieli efectuate din fondurile publice

de ordonatorii de credite atât de la nivelul autorităților publice centrale, cât și de la nivelul autorităților publice locale, inclusiv pentru acei ordonatori de credite aflați în autoritatea/coordonarea/subordonarea acestora.

Prin urmare, având în vedere că prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.81/2023* nu modifică legislația în domeniul achizițiilor publice, ci vizează modalitatea de exercitare a unui control ulterior asupra aplicabilității acesteia, considerăm că solicitarea avizului **Agenției Naționale pentru Achiziții Publice** nu era necesară.

Cu deosebită stimă,

p. MINISTRUL FINANTELOR

Alin - Marius ANDRIEȘ

SECRETAR DE STAT

